

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 250/2014
03.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених С.Ц. и М.Ј., због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости пуномоћника оштећених као тужилаца С. и Т.Ц., адвоката М.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр.1182/12 од 19.02.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.1981/13 од 05.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости пуномоћника оштећених као тужилаца С.Ц. и Т.Ц., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр.1182/12 од 19.02.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.1981/13 од 05.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр.1182/12 од 19.02.2013. године окривљене С.Ц. и М.Ј. на основу одредбе члана 355. тачка 2. ЗКП, ослобођене су од оптужбе да су извршиле кривично дело одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. КЗ.

Истом пресудом окривљеној М.Ј. на име трошкова кривичног поступка досуђен је износ од 45.750,00 динара који трошкови падају на терет буџетских средстава Републике Србије и одређено је да се исти имају исплатити у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док су сходно одредби члана 206. ЗКП оштећени као тужиоци С.Ц. и Т.Ц. ради остваривања имовинско правног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.1981/13 од 05.11.2013. године одбијене су као неосноване жалбе оштећених као тужилаца С. и Т.Ц. и жалба њиховог пуномоћника и потврђена пресуда Основног суда у Врању К бр.1182/12 од 19.02.2013. године.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је пуномоћник оштећених као тужилаца С. и Т.Ц., адвокат

М.М. из свих законских разлога, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се преиначе тако што ће се окривљене С.Ц. и М.Ј. осудити на новчане казне или казне затвора, а оштећенима досудити трошкови кривичног поступка на терет окривљених.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости пуномоћника оштећених као тужилаца, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац.

Имајући у виду да оштећени као тужилац не спада у круг лица који су на основу члана 483. став 1. ЗКП овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости пуномоћника оштећених као тужиоца одбацио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**